

Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

1. **Obmedzenie zákona zmluvou pri výkone správy domu**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo/93/2018 zo dňa 27. 10. 2021
2. **K možnosti úradu skúmať závažnosť zamestnávateľom tvrdeného konania oznamovateľa, ktoré má byť dôvodom odsúhlasovaného pracovnoprávneho úkonu**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5S/90/2019 zo dňa 29. 7. 2021
3. **K zrušeniu vecného bremena bez náhrady v súvislosti s jeho zriadením v dedičskom konaní do odťahovania oprávneného a výplaty podielu z dedičstva**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/6/2022 zo dňa 31. 5. 2022
4. **K možnosti vylúčenia podielu tichého spoločníka na strate podnikateľa**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 21CoKR/9/2020 zo dňa 27. 5. 2022
5. **Parametre preventívnych činností pred vznikom škody**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/171/2019 zo dňa 28. 9. 2021
6. **Neodkladné opatrenia konzumujúce vec samu je možné v sporoch o ochranu osobnosti (resp. dobrej povesti právnickej osoby) nariadiť len veľmi výnimočne**
Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 16Co/29/2021 zo dňa 30. 4. 2021
7. **Náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru s dôchodcom**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/2/2020 zo dňa 25.11.2021
8. **K obsahu upozornenia na možné zosplatnenie dlhu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a k plynutiu 15 dňovej lehoty pre realizáciu upozornenia**
Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoCsp/14/2021 zo dňa 9. 6. 2021
9. **K udeleniu súhlasu s očkovaním dieťaťa proti COVID-19, ak dieťa ochorenie už prekonalo a je v dobrom zdravotnom stave**
Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12CoP/12/2022 zo dňa 14. 6. 2022
10. **Možnosť uloženia povinnosti platiť výživné za dobu pred rozhodnutím meniacim výchovné pomery v súvislosti so zmenou pomerov ako podmienkou pre zmenu rozhodnutia**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/91/2019 zo dňa 25. 2. 2021
11. **K neoznámeniu termínu verejného vyhlásenia rozsudku vo veci rozhodovanej bez nariadenia ústneho pojednávania žalobcovi napriek tomu, že o to výslovne žiadal**
Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 5Sžik/3/2020 zo dňa 16. 12. 2021
12. **Uznanie záväzku podľa Obchodného zákonníka nevyžaduje k platnosti uvedenie dátumu podpisu**
Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 21Cob/119/2019 zo dňa 19. 5. 2020
13. **K možnosti nahradenia prejavu vôle spočívajúceho v uzatvorení dodatku odstraňujúceho vady zmluvy vytýkané katastrálnym úradom**
Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/28/2021 zo dňa 17. 5. 2022
14. **K možnosti sprístupniť informácie podľa § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií ohľadom náčelníka obecnej polície, ktorý nemá podriadených zamestnancov**
Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 11S/98/2020 zo dňa 22. 6. 2021
15. **Vplyv odmeny a výdavkov správcu a výdavkov sporu o zaplatenie pokuty podľa § 74a ZKR na splnenie podmienok pre zastavenie konkurzného konania pre nedostatok majetku**
Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3CoKR/17/2021 zo dňa 1. 7. 2021

1. Obmedzenie zákona zmluvou pri výkone správy domu

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo/93/2018 zo dňa 27. 10. 2021

Anotácia:

Predmetom sporu bol nárok na náhradu škody od správcu bytového domu.

Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že ráno na ceste do práce vychádzal z vchodu v bytovom dome, šmykol sa na zľadovatennom a neposypanom schodisku a spadol na hranu schodov. Pádom na hranu schodov a následným sklznutím po schodisku utrpel vážnu zlomeninu.

Žalovaný správca bytového domu podal dovolanie, a to na základe právnej otázky, ktorú považoval za nevyriešenú: „či žalovaný ako správca bytového domu mal priamo zo zákona povinnosť zabezpečovať zimnú údržbu prístupového schodiska a vstupnej plochy pred vchodom do bytového domu a ak áno, v akom rozsahu mal túto povinnosť.“ Žalovaný má za to, že nebolo preukázané porušenie právnej povinnosti z jeho strany, ktoré je základným predpokladom zodpovednosti za škodu vzniknutú žalobcovi a že takáto povinnosť mu nevyplýva ani z uzavretej zmluvy o výkone správy, ani zo zákona č. 182/1993 Z. z. Namieta, že odvolací súd považoval povinnosť správcu vykonávať zimnú údržbu ako jednoznačne vyplývajúcu zo zákona o vlastníctve bytov, a teda právne posúdil vec odlišne ako súd prvej inštancie.

Právna veta:

Správca vykonávajúci správu domu, na ktorú sa zaviazal Zmluvou o výkone správy na údržbu spoločných častí domu, nemôže obmedziť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o vlastníctve bytov, ktorou je aj udržiavanie spoločných častí domu v stave spôsobilom na ich riadne užívanie.

V prípade zlých poveternostných podmienok je nutné zimnú údržbu vykonávať a najmä zabezpečovať podľa potreby, keď je zároveň nesporné, že konať tak, aby k škodám nedochádzalo, znamená tiež starať sa o to, aby boli vykonané opatrenia zamedzujúce či znižujúce možnosť vzniku škody v dôsledku námrazy, resp. poľadovice alebo aspoň na možnosť takéhoto nebezpečenstva na danom mieste upozorniť.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Byty, Zmluva o výkone správy, Zodpovednosť za škodu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 182/1993 Z. z. – § 3 ods. 1

2. K možnosti úradu skúmať závažnosť zamestnávateľom tvrdeného konania oznamovateľa, ktoré má byť dôvodom odsúhlasovaného pracovnoprávneho úkonu

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5S/90/2019 zo dňa 29. 7. 2021

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané na základe správnej žaloby, ktorou žalobca žiadal o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia inšpektorátu práce podľa § 7 ods. 5 zákona o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti (ako dočasne zákonom povereného orgánu v zmysle § 25 ods. 5 predmetného zákona). Uvedeným rozhodnutím inšpektorát odsúhlasil upozornenie oznamovateľa na závažné porušenie služobnej disciplíny, ktoré malo spočívať v tom, že využil prostriedky zamestnávateľa na odoslanie súkromnej zásielky. Toto konanie bolo pritom vnútorným predpisom zamestnávateľa výslovne zakázané a kvalifikované ako závažné porušenie služobnej disciplíny.

Správny súd rozhodnutie zrušil; dôvodom jeho postupu však boli nedostatky správneho konania, v ktorom bolo oznamovateľovi upreté právo vyjadriť sa k podkladom na vydanie rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však reagovalo aj na obranu oznamovateľa, ktorá spočívala v tvrdení, že samotné odoslanie súkromnej zásielky nemožno považovať za závažné porušenie pracovnej (resp. služobnej) disciplíny, pretože potenciálna ujma vzniknutá zamestnávateľovi v súvislosti s týmto konaním je prakticky zanedbateľná. Súd však upozornil, že úrad nemá právo hodnotiť aj intenzitu závažnosti porušenia pracovnej disciplíny – skúma len príčinnú súvislosť úkonu s oznámením protispoločenskej činnosti zo strany oznamovateľa.

Právna veta:

Čo sa týka žalobnej námietky žalobcu spočívajúcej v tom, či má žalovaný posúdiť charakter konania žalobcu, či sa jedná o závažné porušenie pracovnej disciplíny správny súd konštatuje, že podľa § 7 ods. 5 zákona č. 54/2019 Z. z. úrad udelí súhlas s navrhovaným pracovnoprávnym úkonom zamestnávateľa voči chránenému oznamovateľovi, len ak zamestnávateľ preukáže, že navrhovaný pracovnoprávny úkon nemá žiadnu príčinnú súvislosť s kvalifikovaným oznámením, inak žiadosť o udelenie súhlasu zamietne. V tejto súvislosti bude správny orgán povinný posúdiť, či došlo ku konaniu žalobcu, ktoré podľa predpisov zamestnávateľa žalobcu predstavuje závažné porušenie pracovnej disciplíny a či takéto konanie je sankcionované v príčinnej súvislosti s kvalifikovaným oznámením žalobcu, avšak je potrebné súhlasiť s tvrdením žalovaného, že tento nie je oprávnený hodnotiť obsah a zákonnosť vnútorných predpisov zamestnávateľa žalobcu, teda či konanie, ktoré je podľa vnútorných predpisov charakterizované ako závažné porušenie pracovnej disciplíny, je aj podľa názoru správneho orgánu závažným porušením pracovnej disciplíny.

Právna oblasť: Pracovné právo, Správne právo

Právny inštitút: Ochrana oznamovateľov protispoločenskej činnosti

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 54/2019 Z. z. – § 7 ods. 5

3. K zrušeniu vecného bremena bez náhrady v súvislosti s jeho zriadením v dedičskom konaní do odšťahovania oprávneného a výplaty podielu z dedičstva

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/6/2022 zo dňa 31. 5. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie prináša ďalší prípad skutkových okolností, pri naplnení ktorých je možné uvažovať o zrušení vecného bremena z dôvodu zmeny pomerov, v dôsledku ktorej vznikne hrubý nepomer medzi bremenom a výhodou oprávneného, aj bez poskytnutia primeranej náhrady. V danom prípade žalobca žiadal o zrušenie vecného bremena doživotného bývania a užívania domu, ktoré bolo zriadené v dedičskom konaní v prospech jeho sestry; žalobca sa stal jediným vlastníkom zaťažených nehnuteľností a ostatným dedičom (vrátane žalovanej sestry) vyplatil ich zákonný dedičský podiel. V konaní následne vyšlo najavo, že podľa dohody malo dôjsť k zrušeniu vecného bremena v nadväznosti na odšťahovanie sa žalovanej z nehnuteľnosti. Žalovaná sa bránila, že vecné bremeno bolo zriadené kvôli jej zdravotnému stavu, ktorý jej neumožňoval financovať vlastné bývanie. Súd prvej inštancie však jej obranu neuznal a uzavrel, že ak by jej žalobca okrem jej zákonného dedičského podielu vyplatil ďalšiu sumu aj pri zrušení vecného bremena, bolo by to v rozpore s dobrými mravmi a získala by tým väčší finančný prospech z dedičstva, než ostatní súrodenci. Preto uzavrel, že okolnosti prípadu odôvodňujú zrušenie vecného bremena aj bez zaplatenia primeranej náhrady.

Krajský súd Žilina dal prvoinštančnému súdu v podstate v celom rozsahu za pravdu, pričom zdôraznil, že súd síce zamenil výplatok z dedičstva za náhradu za zrušenie vecného bremena, ale žalovanej ani žiadna takáto náhrada z dôvodu rozporu s dobrými mravmi neprináleží; žalobca preto splnil všetky podmienky potrebné pre zrušenie vecného bremena.

Právna veta:

- I. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že vecné bremeno bolo zriadené na základe dedičskej dohody bezodplatne. Žalobca prevzal rodičovskú nehnuteľnosť a zaviazal sa ustupujúcim dedičom – súrodencom, teda aj žalovanej, vyplatiť náhradu zodpovedajúcu hodnote ich dedičského podielu. Ako ostatným súrodencom, tak žalovanej bola náhrada vyplatená. Správne súd prvej inštancie poukázal, že vyplatením náhrady za zrušené vecné bremeno by žalovaná získala výhodu oproti ostatným súrodencom, preto poskytnutie náhrady by bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Na rozdiel od súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že žalobca vyplatil žalovanej nie primeranú náhradu za zrušenie vecného bremena, ale výplatok z dedičstva.
- II. Odvolací súd prihliadajúc na okolnosti uzavretia dedičskej dohody a bezodplatnosť vzniku vecného bremena dospel k záveru, že nepriznanie primeranej náhrady za vecné bremeno je správne, keď naopak jej priznanie by odporovalo dobrým mravom.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné

Právny inštitút: Vecné bremená, Dobré mravy

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 3 ods. 1, § 151p ods. 3

4. K možnosti vylúčenia podielu tichého spoločníka na strate podnikateľa

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 21CoKR/9/2020 zo dňa 27. 5. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o určenie popretej pohľadávky, ktorej právnym dôvodom vzniku bol tvrdený nárok žalobcu na vrátenie vkladu tichého spoločníka. Žalobca po určitej dobe od uzatvorenia zmluvy o tichom spoločenstve túto písomne vypovedal a požiadal podnikateľa o vrátenie vkladu. Pohľadávka z titulu práva na vrátenie vkladu bola podnikateľom uznaná formou notárskej zápisnice. Následne správca v reštrukturalizačnom konaní pohľadávku poprel a zmluvu o tichom spoločenstve posúdil ako absolútne neplatný právny úkon obchádzajúci zákon, pretože sa tichý spoločník podľa nej nemal nijako podieľať na prípadnej strate podnikateľa (dohodou bola vylúčená napr. aplikácia ust. § 677 Obchodného zákonníka). Tichý spoločník mal v podstate len profitovať zo zisku. Súd prvej inštancie žalobe o určenie popretej pohľadávky vyhovel. Svoje rozhodnutie odôvodnil najmä skutočnosťou, že v zmluve o tichom spoločenstve došlo k vylúčeniu použitia ustanovení zákona, ktoré podľa ust. § 263 Obchodného zákonníka nemali kogentnú povahu.

Žalovaný v podanom odvolaní poukázal najmä na znenie ust. § 673 ods. 1 v spojení s ust. § 263 ods. 2 Obchodného zákonníka a argumentoval, že podiel na výsledku podnikania (vrátane straty) je základným znakom zmluvy o tichom spoločenstve. S týmto názorom súhlasil aj Krajský súd Trnava, ktorý rozhodnutie prvoinštančného súdu zmenil tak, že žalobu o určenie popretej pohľadávky zamietol.

Právna veta:

Dohoda, ktorou sa úplne vylučuje zodpovednosť tichého spoločníka za stratu podnikateľa, popiera podstatu „podielania sa na podnikaní podnikateľa“. Tichý spoločník by sa takto nepodieľal na podnikaní, ale len na zisku podnikateľa, čo nie je v súlade so základným ustanovením zmluvy o tichom spoločenstve upraveným § 673 ods. 1 OBZ a ani s tým, ako sa tiché spoločenstvo chápe v obchodnom styku.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Zmluva o tichom spoločenstve

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 673, § 677

5. Parametre preventívnych činností pred vznikom škody

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/171/2019 zo dňa 28. 9. 2021

Anotácia:

V predmetnom spore si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody na zdraví, ktorá jej vznikla v dôsledku úrazu, ktorý utrpela v prevádzke žalovanej pošmyknutím sa na klzkej podlahe. Podľa videozáznamu si žalobkyňa po vstupe do predajne neočistila obuv na kobercoch, ktoré počas jej chôdze ostali na svojom mieste, nešmykali sa. Následne žalobkyňa vstúpila bez náznaku opatrnosti, bez spomalenia a bez toho, že by predvídala, že sa môže pošmyknúť (s poukazom na počasie a upozornenie pred dverami predajne), na podlahu z dlažby, na ktorej sa šmykla a spadla. Na dverách predajne bolo upozornenie „Pozor šmyka sa“.

Právna veta:

Porušenie právnej povinnosti znamená rozpor medzi tým, ako osoba skutočne konala alebo opomenula konať, a tým, ako konať mala, aby splnila svoje povinnosti. Nedodržanie všeobecnej prevenčnej povinnosti zakotvenej v § 415 OZ je tiež porušením právnej povinnosti v zmysle ust. § 420 ods. 1 OZ.

Žalovaná urobila objektívne možné opatrenia na predchádzanie vzniku škody umiestnením oznamu na dverách a zabezpečením čistiacich kobercov pri vstupe do predajne ako aj udržívaním čistoty podlahy v predajni zodpovedajúcej pomerom v danom momente (zimné obdobie, topiaci sa sneh vonku), preto jej nebolo možné vytýkať porušenie povinnosti.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Zodpovednosť za škodu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 415 a § 420

6. Neodkladné opatrenia konzumujúce vec samu je možné v sporoch o ochranu osobnosti (resp. dobrej povesti právnickej osoby) nariadiť len veľmi výnimočne

Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 16Co/29/2021 zo dňa 30. 4. 2021

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v nadväznosti na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa známa softvérová spoločnosť domáhala, aby bolo členovi politickej strany uložené zdržať sa zverejňovania informácií o tom, že spoločnosť bude dohliadať na voľby do NR SR, že jej produkt bude použitý na sčítanie hlasov a že v dôsledku uvedeného bude ohrozený legitímny priebeh volieb. Zároveň žiadala o odstránenie už zverejnených informácií s uvedeným obsahom. Súd prvej inštancie návrhu vyhovel.

Odvolací súd rozhodnutie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odôvodnil to najmä tým, že podľa jeho názoru nedošlo k splneniu podmienky nutnosti bezodkladnej úpravy pomerov, keďže spoločnosť návrh podala až s určitým oneskorením po začatí šírenia informácií. V odôvodnení rozhodnutia však súd okrem iného s významom pre prax zdôraznil, že v sporoch o ochranu osobnosti či dobrej povesti právnickej osoby možno neodkladné opatrenia konzumujúce vec samu nariadiť len veľmi zriedka, a to za predpokladu, že tvrdený zásah podnecuje k násiliu či intolerancii. V ostatných prípadoch (najmä pokiaľ je právo v kolízii s právom na slobodu prejavu) treba trvať na prísnom teste proporcionality realizovanom po poskytnutí priestoru na vyjadrenie a navrhnutie dôkazov obom stranám sporu v rámci štandardného súdneho konania.

Právna veta:

- I. Test proporcionality predstavuje *conditio sine qua non* osvedčovania danosti nároku (zákonného predpokladu na nariadenie neodkladného opatrenia), ktorému sa má poskytnúť súdna ochrana neodkladným opatrením, avšak jeho riadnemu vykonaniu v súlade s princípom kontradiktórnosti konania (t.j. aby strana mala možnosť vyvrátiť, resp. spochybniť konkrétne vyjadrenie protistrany), keďže v prípade konania o ochranu dobrej povesti právnickej osoby (ako aj ochrany osobnosti fyzickej osoby) ide o spor *par excellence*, bráni charakter konania o neodkladnom opatrení, ktorý umožňuje, aby súd rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.
- II. Uvedené závery neznameniajú neprípustnosť nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje vec samú v spore o ochranu dobrej povesti právnickej osoby (resp. o ochranu osobnosti fyzickej osoby); v záujme zabezpečenia prísneho, ale spravodlivého prieskumu (testu ústavnosti) dotknutých (kolidujúcich) práv strán sporu, bude takéto neodkladné opatrenie z povahy veci prípustné iba celkom výnimočne, keď bude bez najmenších pochybností aj v podmienkach konania o nariadenie neodkladného opatrenia zjavné, že namietané výroky sú verbálnymi útokmi (hate speech), nenávistné, podnecujúce k násiliu alebo intolerancii, a teda, že akékoľvek oneskorenie by žalobcovi spôsobilo ťažko napravitelnú majetkovú či nemajetkovú ujmu, t.j. namietané výroky by spĺňali podmienku bezprostrednej nevyhnutnosti okamžitého zásahu.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie, Ochrana osobnosti, Ochrana dobrej povesti právnickej osoby

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 324, § 325, § 330 ods. 2
40/1964 Zb. – § 11, § 13, § 19b ods. 2, 3

7. Náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru s dôchodcom

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/2/2020 zo dňa 25.11.2021

Anotácia:

V spore o nároky z neplatne skončeného pracovného pomeru sa Najvyšší súd vyjadril otázke výkladu moderačného práva súdu, týkajúceho sa možnosti primerane znížiť náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať.

Právna veta:

Z týchto dôvodov najvyšší súd ustálil, že ak odvolací súd v prejednávanej veci pri posudzovaní sociálnej situácie dovolateľa prihliadol na skutočnosť, že mu bol priznaný starobný dôchodok (tzn. má príjem zo starobného dôchodku), a v dôsledku tohto zistenia využil moderačné právo podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, aplikáciu uvedeného ustanovenia nemožno považovať za zjavne neodôvodnenú, právne neudržateľnú alebo v rozpore s jeho účelom a zmyslom, pretože skutočnosť, že zamestnanec, s ktorým bol neplatne skončený pracovný pomer, poberá starobný dôchodok, sa odráža v jeho sociálnej sfére, ovplyvňuje jeho sociálnu situáciu (pomery), a preto môže mať vplyv na posúdenie nároku na náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov, a to z hľadiska, či takýto nárok plní svoju predpokladanú sociálnu funkciu.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Neplatné skončenie pracovného pomeru

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 79

8. K obsahu upozornenia na možné zosplatnenie dlhu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a k plynutiu 15 dňovej lehoty pre realizáciu upozornenia

Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoCsp/14/2021 zo dňa 9. 6. 2021

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o zaplatenie dlhu zo spotrebiteľského úveru. V súdnom konaní bolo zistené, že veriteľ po omeškaní s úhradou splátky uplatnil právo na zosplatnenie celého úveru. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj otázkou, od akého momentu má byť počítaná 15 dňová lehota, v ktorej musí veriteľ dlžníka v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorniť na uplatnenie práva na zosplatnenie dlhu. Uplatnený nárok priznal iba čiastočne, dôvodom však nakoniec bola skutočnosť, že veriteľ podľa jeho názoru upozornil dlžníka na zosplatnenie neplatne, pretože obsah upozornenia nebol dostatočne určitý – veriteľ mal podľa jeho názoru konkretizovať aj splátku, pre ktorú sa rozhodol využiť právo na zosplatnenie dlhu.

Krajský súd Trenčín rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil. Vyjadril názor, že úkon veriteľa podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorým má byť dlžník upozornený na zosplatnenie celého dlhu, nevyžaduje aj označenie omeškanej splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie. Zároveň z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že upozornenie na zosplatnenie môže byť dlžníkovi doručené aj pred uplynutím trojmesačnej lehoty od omeškania s jej zaplatením.

Právna veta:

- I. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyplýva povinnosť, aby výzva, resp. upozornenie zo strany dodávateľa (veriteľa) aspoň 15 dní pred zosplatnením celého úveru obsahovalo údaj alebo identifikáciu tej konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva dodávateľa (veriteľa) na zosplatnenie úveru, pričom absencia tejto skutočnosti nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu.
- II. Nakoľko nebola doteraz ustálenou rozhodovacou praxou zodpovedaná otázka, či môže 15-dňová lehota v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka začať plynúť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok (teda od omeškania v poradí prvej splátky, za predpokladu, že spotrebiteľ túto splátku neuhradí) alebo môže začať plynúť ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, odvolací súd sa musel s uvedenou problematikou vysporiadať. Z dikcie predmetného ustanovenia, ako už bolo vyššie uvedené, vyplýva povinnosť zo strany dodávateľa (veriteľa) upozorniť spotrebiteľa na možnosť uplatnenia práva dodávateľa na zosplatnenie celého spotrebiteľského úveru, pričom je nevyhnutné, aby dodávateľ túto povinnosť splnil vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením v poradí prvej splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním práva na zosplatnenie úveru. To znamená, že musia byť kumulatívne splnené obidve uvedené podmienky.
- III. V predmetnom prípade žalobca v súlade so zákonom zosplatnil spotrebiteľský úver. Je nepochybné, že boli kumulatívne splnené obidve podmienky, ktoré predpokladá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre platné zosplatnenie spotrebiteľského úveru, a to s poukazom na splatnosť prvej splátky dňa 30.06.2019, pre ktorú sa dostala žalovaná do omeškania, s poukazom na dodržanie aspoň 15-dňovej lehoty na upozornenie spotrebiteľa zo strany dodávateľa (výzvou zo dňa 23.09.2019) a uplynutím viac ako 3 mesiacov pre možné uplatnenie práva dodávateľa na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru (listom zo dňa 30.10.2019), pričom nemá žiadnu relevanciu tá skutočnosť, že upozornenie žalobcu výzvou dňa 23.09.2019 nastalo ešte pred uplynutím zákonnej trojmesačnej lehoty.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné

Právny inštitút: Spotrebiteľské zmluvy, Plnenie dlhu v splátkach

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 53 ods. 9, § 565

9. K udeleniu súhlasu s očkovaním dieťaťa proti COVID-19, ak dieťa ochorenie už prekonalo a je v dobrom zdravotnom stave

Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12CoP/12/2022 zo dňa 14. 6. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica bolo vydané v spore o nahradenie súhlasu druhého rodiča s očkovaním 12 ročného dieťaťa proti ochoreniu COVID-19; prvoinštančný súd súhlas udelil. Na základe odvolania matky maloletého však bolo rozhodnutie súdu zmenené tak, že odvolací súd návrh zamietol.

Odvolací súd v prvom rade zdôraznil, že nerozhoduje o tom, či je správne vykonávať očkovanie maloletých proti COVID-19 alebo nie. Význam jeho rozhodnutia však spočíva v tom, aké kritériá pre rozhodnutie vo veci veci akcentoval z právneho hľadiska; skutkové okolnosti posudzovaného prípadu sú zároveň modelovým príkladom pre väčšinu podobných sporov v praxi (vzhľadom na to, že podstatná časť detí podľa štatistík prekoná COVID-19 len s miernymi ťažkosťami). Z hľadiska záujmu maloletého zdôraznil súd najmä skutočnosť, že už ochorenie bez ťažkostí prekoná a aktuálne je v dobrom zdravotnom stave, pričom v dobe rozhodovania bola pandemická vlna skôr na ústupe. Druhým významným dôvodom jeho rozhodnutia bol dôraz na vôľu na maloletého, ktorý sa vyjadril, že sa očkovať skôr nechce, pretože v jeho konkrétnej situácii sa mu zdá logickejšie sa nezaočkovať. Súd teda rozhodol, že aj keby očkovanie pravdepodobne malo zdravotné benefity, v danom prípade neboli dôvody pre nahradenie súhlasu s očkovaním dostatočne silné pre zásah do telesnej integrity maloletého, s ktorým maloletý skôr nesúhlasil.

Právna veta:

- I. Obidve prvoinštančným súdom oslovené lekárky odporučili dať maloletého zaočkovať, keď prvá lekárka súčasne uviedla, že rozhodnutie o očkovaní je v kompetencii zákonných zástupcov a druhá zasa, že je to vhodné vzhľadom na aktuálne prebiehajúcu pandémiu (jej stanovisko je datované dňom 18. 01. 2022). Stanoviská menovaných lekárokov však neobsahujú konkrétne medicínske dôvody na strane maloletého, pre ktoré by bolo potrebné jeho zaočkovanie proti ochoreniu COVID-19 (SARS-CoV-2).
- II. Ak potom aj samotný maloletý, ktorý má 12 rokov vyjadril kolíznemu opatrovníkovi svoj názor, že skôr sa nechce dať zaočkovať, odvolací súd dospel k záveru o tom, že dobrý zdravotný stav maloletého, prekonanie ochorenia COVID-19 (SARS-CoV-2) bez príznakov i akýchkoľvek negatívnych následkov, súčasná pomerne priaznivá epidemiologická situácia a v neposlednom rade názor samotného maloletého, ktorému je tiež treba venovať osobitnú pozornosť (keďže jeho telesná integrita je predmetom konania), nepredstavujú dostatočné dôvody na to, aby sa maloletý mal podrobiť nepovinnému očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 (SARS-CoV-2). Odvolací súd pritom nijak nespochybňuje všeobecne pozitívne účinky takeého očkovania (neprehliadajúc samozrejme i možné negatíva), avšak zdôrazňuje, že ide o očkovanie dobrovoľné, závislé od slobodného rozhodnutia jednotlivca a v tomto prejednávacom prípade na prelomenie tohto princípu vo vzťahu k maloletému dostatočné dôvody dané neboli. Preto odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a návrh otca zamietol.

Právna oblasť: Rodinné právo

Právny inštitút: Rozhodovanie súdu pri nezhode rodičov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 36/2005 Z. z. – § 35

10. Možnosť uloženia povinnosti platiť výživné za dobu pred rozhodnutím meniacim výchovné pomery v súvislosti so zmenou pomerov ako podmienkou pre zmenu rozhodnutia

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/91/2019 zo dňa 25. 2. 2021

Anotácia:

Dovolatelia považovali za rozhodujúcu otázku, či súd pri rozhodovaní o výživnom pre maloleté dieťa v súvislosti so zmenou skoršieho rozhodnutia o osobnej starostlivosti oň môže priznať výživné len od času právoplatnosti rozhodnutia meniaceho skoršie rozhodnutie o osobnej starostlivosti, bez ohľadu na faktický stav (skoršiemu rozhodnutiu nezodpovedajúci) a či teda vyživovacia povinnosť rodiča zaniká (resp.) nevzniká v čase, v ktorom maloleté dieťa v rozpore so skorším právoplatným rozhodnutím nie je v jeho osobnej starostlivosti.

Právna veta:

Pri rozhodovaní o výživnom v súvislosti s rozhodnutím o zmene skoršieho rozhodnutia o osobnej starostlivosti o maloleté dieťa možno rodičovi, ktorý podľa novej úpravy dieťa v osobnej starostlivosti mať nebude, uložiť povinnosť zaplatiť výživné aj späťne za čas pred vydaním (a teda aj pred právoplatnosťou) rozhodnutia meniaceho výchovné pomery, pokiaľ to odôvodňujú okolnosti zakladajúce zmenu pomerov, ku ktorým prišlo po vydaní skoršieho rozhodnutia. Zmenou pomerov je tu aj faktický stav osobnej starostlivosti druhého rodiča o dieťa nezodpovedajúci rozhodnutiu majúcemu sa zmeniť, ktorý rodič s právom osobnej starostlivosti nezvrátil.

Právna oblasť: Civilné právo procesné, Rodinné právo

Právny inštitút: Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, Výživné

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 161/2015 Z. z. – § 121
36/2005 Z. z. – § 78

11. K neoznámeniu termínu verejného vyhlásenia rozsudku vo veci rozhodovanej bez nariadenia ústneho pojednávania žalobcovi napriek tomu, že o to výslovne žiadal

Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 55Žik/3/2020 zo dňa 16. 12. 2021

Anotácia:

Najvyšší správny súd riešil námietku žalobcu o neoznámení termínu verejného vyhlásenia rozsudku, čo podľa neho viedlo k odňatiu možnosti konať pred súdom. Zo spisu vyplýva, že žalobca žiadal, aby mu súd termín vyhlásenia rozsudku oznámil elektronicky. Súd tak neurobil a termín zverejnil len na úradnej tabuli.

Právna veta:

- I. Námietku žalobcu o neoznámení termínu verejného vyhlásenia rozsudku, čo podľa neho viedlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, nepovažoval NSS za dôvodnú. Zo spisu vyplýva, že žalobca žiadal, aby mu súd termín vyhlásenia rozsudku oznámil elektronicky. Súd tak neurobil a termín zverejnil len na úradnej tabuli. Žalobca argumentoval rozhodnutiami NS SR sp. zn. 3 Cdo 714/2015 (uverejnený v zbierke 1/2016) a sp. zn. 5 Cdo/14/2018, v zmysle ktorých k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom dochádza tiež vtedy, ak odvolací orgán napriek žiadosti strany jej neoznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku.
- II. Najvyšší správny súd konštatuje, že uvedené rozhodnutia skutočne deklarujú takýto následok porušenia práv účastníka súdneho konania, avšak obe sa týkajú postupu súdu podľa iného procesného predpisu – zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov.
- III. Správny súdny poriadok však obsahuje osobitnú právnu úpravu v § 137 ods. 4.
- IV. Vzhľadom na explicitnú úpravu oznamovania termínu vyhlásenia rozsudku účastníkom v Správnom súdnom poriadku, nie sú podľa Najvyššieho správneho súdu žalobcom uvádzané rozhodnutia NS SR pre posúdenie prípadu relevantné a k porušeniu zákona nedošlo – žalobca bol informovaný v súlade s § 137 ods. 4 SSP. Potreba priameho informovania na žiadosť účastníka konania sa nedá vyvodiť ani z princípov SSP (§ 5).

Právna oblasť: Správne právo procesné

Právny inštitút: Vyhlásenie rozsudku

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 162/2015 Z. z. – § 137 ods. 4

12. Uznanie záväzku podľa Obchodného zákonníka nevyžaduje k platnosti uvedenie dátumu podpisu

Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 21Cob/119/2019 zo dňa 19. 5. 2020

Anotácia:

V rozhodnutí sa Krajský súd Trnava okrem iného vysporiada s názorom prvoinštančného súdu, ktorý posúdil uznanie záväzku vyhotovené v rámci obchodnoprávneho vzťahu ako neplatné pre neurčitost', pretože v ňom chýbal dátum vykonania uznávacieho prejavu dlžníka. Krajský súd Trnava ako odvolací súd s týmto názorom nesúhlasil.

Uviedol, že uznanie záväzku podľa Obchodného zákonníka pre svoju platnosť uvedenie dátumu v listine nevyžaduje. Zároveň upozornil, že pre platnosť nie je podstatné, ani ak prípadný dátum pripojený k uznaniu záväzku so skutočným dňom podpisu listiny dlžníkom nekorešponduje. Pre právne účinky je vždy rozhodný skutočný deň, kedy k podpisu došlo. Na druhej strane upozornil, že kvôli právnym následkom, ktoré samotné uznanie spôsobuje (predĺženie premlčacej doby) je v súdnom konaní povinnosťou strany sporu, ktorá má z právnych účinkov platného uznania profitovať, aby preukázala okamih, v ktorom došlo k podpisu uznania záväzku.

Právna veta:

Náležitosťou uznania záväzku podľa Obchodného zákonníka nie je uvedenie dátumu, kedy k uznaniu dochádza. Z citovaného § 407 ods. 1 Obch. zák. je zjavné, že nová štvorročná premlčacia doba plynie od „tohto uznania“. Citované ustanovenie nehovorí o tom, že by štvorročná doba plynula od „dátumu uvedeného v uznaní“, ale viaže plynutie novej premlčacej doby na objektívny okamih, kedy bolo uznanie ako prejav vôle urobené. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka pritom platí, že písomný právny úkon (akým je aj uznanie, porov. cit. ustanovenia Obchodného zákonníka) je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Len čo teda konajúca osoba pripojila na písomný právny úkon svoj podpis, je tento úkon v zásade (pozri ale následne § 45 ods. 1 Obč. zák.) dovŕšený a platný bez ohľadu na to, či konajúca osoba k svojmu podpisu pripojila určitý dátum alebo nie. Pripojenie dátumu k podpisu zákon vo všeobecnosti nepredpisuje ako náležitosť právneho úkonu, robí tak len výnimočne v určitých prípadoch (napr. závet, § 476 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Okrem toho z objektívneho naviazania novej premlčacej doby na objektívny okamih urobenia uznávacieho prejavu podľa § 407 ods. 1 Obch. zák. je zjavné, že aj keby bol v listine dátum uvedený, neznamenaloby to, že by sa musela táto doba automaticky počítať od takto uvedeného dátumu. Ak by bol totiž uvedený dátum nesprávny alebo dokonca priamo úmyselne sfaľovaný, nič by to nemenilo na tom, že podľa cit. ustanovenia by nová premlčacia doba plynula od skutočného dátumu podpisania písomného uznania. Z uvedeného teda vyplýva, že nie je správny názor súdu prvej inštancie, že by chýbajúci dátum v uznávacom prejave žalovanej spôsoboval jeho neurčitost' a tým neplatnosť podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. Naopak, podľa odvolacieho súdu je uznávací prejav platný aj bez tohto dátumu, ak je podpísaný konajúcou osobou.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Uznanie záväzku

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 407

13. K možnosti nahradenia prejavu vôle spočívajúceho v uzatvorení dodatku odstraňujúceho vady zmluvy vytýkané katastrálnym úradom

Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/28/2021 zo dňa 17. 5. 2022

Anotácia:

Žalobca sa žalobou domáhal nahradenia prejavu vôle žalovaného ohľadom uzatvorenia dodatku kúpnej zmluvy, ktorým by boli odstránené nedostatky brániace povoleniu vkladu vlastníckeho práva žalobcu podľa zmluvy do katastra nehnuteľností. Žalobu opieral o dojednanie zmluvy, v zmysle ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ak katastrálny úrad preruší konanie o povolení vkladu, zmluvné strany odstránia nedostatky vytknuté katastrálnym úradom tvoriace prekážku vkladu. Súd prvej inštalácie žalobu zamietol okrem iného aj z toho dôvodu, že podľa jeho názoru nebolo možné súdnym rozhodnutím nahradiť prejav vôle žalovaného potrebný pre uzatvorenie dodatku zmluvy na základe predmetného dojednania.

Krajský súd Nitra však s uvedeným záverom nesúhlasil. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na viaceré stanoviská iných krajských súdov, z ktorých vyplynulo, že v podobných prípadoch je potrebné aplikovať úpravu, podľa ktorej sa jedna zo strán zmluvy o zmluve budúcej môže obrátiť s požiadavkou na nahradenie prejavu vôle druhej zmluvnej strany na súd. Rozhodnutie prvoinštančného súdu teda zmenil tak, že prejav vôle žalovaného rozhodnutím nahradil.

Právna veta:

Žalobkyňa poukazovala na skutočnosť, že zmluvné strany si priamo v zmluve dohodli záväzok v znení: „V prípade prerušenia konania o povolení vkladu do katastra nehnuteľností sa zmluvné strany zaväzujú, že bezodkladne odstránia všetky nedostatky, na ktoré budú katastrom vyzvané.“ Odvolací súd zastal názor, že v danom prípade potom hmotnoprávnym základom pre podanie tejto žaloby bolo práve citované dojednanie v kúpnej, ktoré je treba považovať za určité, zrozmiteľné a platné dojednanie. Možnosť domáhať sa nahradenia prejavu vôle pri platnej dohode kúpnej zmluvy možno zároveň odvodiť z analogického použitia ust. § 50a ods. 2 OZ. Z ust. § 50a ods. 2 OZ je možné aplikovať iba úpravu možnosti domáhať sa nahradenia prejavu vôle na súde, keďže táto úprava je obsahom aj účelom najbližšia úprave zmluvných vzťahov v tomto prípade, ktorá sa týka uzatvorenia dodatku ohľadne odstránenia väd zmluvy.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné, Obchodné právo

Právny inštitút: Zmluva o budúcej zmluve

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 50a ods. 2
160/2015 Z. z. – § 229
513/1991 Zb. – § 290 ods. 2
162/1995 Z. z. – § 31a písm. c)

14. K možnosti sprístupniť informácie podľa § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií ohľadom náčelníka obecnej polície, ktorý nemá podriadených zamestnancov

Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 11S/98/2020 zo dňa 22. 6. 2021

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o správnej žalobe podanej žalobcom, ktorý od obce žiadal poskytnutie informácie o plate, prémiech a ostatných finančných zvýhodneniach náčelníka obecnej polície. Obec informácie neposkytla; po proteste prokurátora proti jej rozhodnutiu, ktorému nebolo vyhovené, bola podaná správna žaloba. Obec sa vo vyjadrení k žalobe bránila skutočnosťou, že náčelník obecnej polície, ktorého sa požadované informácie týkali, nemá postavenie vedúceho zamestnanca, pretože nemá nijakých podriadených – v žalovanej obci je totiž jediným príslušníkom obecnej polície. Nespadá preto do okruhu fyzických osôb podľa § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií, ktorých zákonom konkretizované osobné údaje sú z dôvodu verejného záujmu sprístupňované.

Správny súd s obranou obce nesúhlasil a uviedol, že v prípade náčelníka obecnej polície pôjde z pohľadu zákona o slobode informácií vždy o vedúceho zamestnanca zamestnávateľa, ktorým je orgán verejnej moci – inými slovami aj vtedy, ak by bol jediným členom obecnej polície. Políciu totiž v zmysle príslušných právnych predpisov riadi, pričom nie je podstatné, že tak reálne nerobí kvôli absencii podriadených. Dôležité je, že ak by ich mal, mal by voči nim práva vedúceho zamestnanca. Požadované informácie o jeho príjmoch teda mali byť podľa zákona o slobode informácií poskytnuté.

Právna veta:

- I. V napadnutom rozhodnutí sa rieši principiálna a závažná otázka, a to konkrétne otázka, či je žalovaný povinný sprístupniť informácie na základe § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií, týkajúcich sa náčelníka obecnej polície, ktorého nepovažuje za vedúceho zamestnanca podľa § 9 ods. 3 Zákonníka práce, nakoľko je jediným členom obecnej polície a reálne nemá žiadnych podriadených zamestnancov.
- II. Obecnú políciu riadi náčelník obecnej polície, teda je vedúcim zamestnancom a to bez ohľadu na to, koľkých ďalších príslušníkov obecnej polície ako podriadených zamestnancov riadi.
- III. Policajt, resp. obecný policajt pri plnení úloh v postavení verejného činiteľa, si musí byť vedomý toho, že bude vystavený pozornosti verejnosti a bude musieť akceptovať výkon práva na informácie zo strany verejnosti minimálne v tom rozsahu, v akom sa podieľa na výkone verejnej moci. Rozsah poskytovaných informácií sa líši vzhľadom k proporcionality definície verejne činnej osoby. Policajt, ktorý však zastáva verejnú funkciu uvedenú v § 9 zákona o slobode informácií, musí si byť vedomý toho, že pri zákonom taxatívne stanovených informáciách musí znášať zásah do svojej súkromnej sféry, a nie je možné v tomto vidieť šikanózný prístup žiadateľa.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Ochrana osobnosti a osobných údajov, Právo na informácie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 211/2000 Z. z. – § 9 ods. 3
564/1991 Zb. – § 6

15. Vplyv odmeny a výdavkov správcu a výdavkov sporu o zaplatenie pokuty podľa § 74a ZKR na splnenie podmienok pre zastavenie konkurzného konania pre nedostatok majetku

Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3CoKR/17/2021 zo dňa 1. 7. 2021

Anotácia:

Rozhodnutím bolo zmenené uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým došlo k zastaveniu konkurzného konania pre nedostatok majetku. Proti uzneseniu podal odvolanie jeden z veriteľov dlžníka. Argumentoval, že podľa jeho názoru bola porušená povinnosť podať včas návrh na vyhlásenie konkurzu; v dôsledku uvedeného by konanie nemalo byť zastavené pre nedostatok majetku, pretože pohľadávka na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle ustanovenia § 74a zákona o konkurze a reštrukturalizácii predstavuje majetkovú hodnotu odôvodňujúcu vyhlásenie konkurzu. Predbežný správca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že aj keby s uvedenou zmluvnou pokutou počítal, vyhlásením konkurzu vzniknú pohľadávky proti podstate (odmena správcu, výdavky správcu a výdavky súdneho sporu o zaplatenie pokuty), ktoré by nakoniec zrejme aj tak viedli k zrušeniu konkurzu pre nedostatok majetku.

Krajský súd Bratislava po zhodnotení skutkovej situácie dospel k názoru, že dlžník naozaj nesplnil povinnosť podať včas návrh na vyhlásenie konkurzu. Zároveň vo vzťahu k obrane predbežného správcu vyslovil názor, že pri skúmaní podmienok pre zastavenie konkurzu pre nedostatok majetku nemožno brať do úvahy, že po vyhlásení konkurzu vznikne pohľadávka z titulu odmeny správcu do prvej schôdze veriteľov či ďalšie výdavky správcu, resp. že je pravdepodobné, že neskôr dôjde k naplneniu podmienok pre zrušenie konkurzu pre nedostatok majetku.

Právna veta:

- I. Pri skúmaní naplnenia podmienok na postup podľa § 20 ods. 1 ZKR je konkurzný súd povinný dôsledne zhodnotiť celkovú majetkovú situáciu dlžníka. Pri jej skúmaní je potrebné vziať do úvahy i možné a zákonom predpokladané budúce pohľadávky, akými je i nárok podľa § 11 ods. 2 v spojení s § 74a ZKR. Úlohou konkurzného súdu je v tomto štádiu konania len zhodnotiť a zistiť majetkovú situáciu dlžníka, bez ďalšieho posudzovania úspešnosti konania podľa § 74a ZKR, priebeh ani výsledok ktorého konkurzný súd nie je v tomto štádiu konania povolaný nijako hodnotiť ani prejudikovať.
- II. Na posudzovanie naplnenia podmienok § 20 ods. 1 ZKR nie je právne významné a nemá žiadny vplyv tvrdenie správcu, že v prípade vyhlásenia konkurzu vzniknú pohľadávky proti podstate, najmä odmena správcu do prvej schôdze veriteľov a ďalšie výdavky správcu, ako aj výdavky súdneho sporu o zaplatenie zmluvnej pokuty v prospech všeobecnej podstaty, čo by malo za následok navyšovanie pohľadávok proti podstate. Pri nezistení iného majetku správcu, ktorý by bolo možné speňažiť, môže byť tak založený dôvod na zrušenie konkurzu podľa § 102 ZKR. Tieto správcom uvádzané skutočnosti sú vecou až budúceho vývoja konkurzu, vrátane reálnej speňažiteľnosti majetku dlžníka (skladových zásob a nákladný prívies), ktoré predbežný správca označil za ťažko predajný, resp. predajný s minimálnym výťažkom. Domnienky o možnosti naplnenia procesnej situácie predpokladanej ust. § 102 ZKR nemôžu byť zohľadňované v štádiu pred vyhlásením konkurzu, ani nemôžu byť dôvodom nevyhlásenia konkurzu. Konkurz ako generálna exekúcia slúži na uspokojenie veriteľov dlžníka, v závislosti od rozsahu majetku podstát a ich výťažnosti. Veriteľom dlžníka nemôže byť pre domnienky o možnej nedostatočnej výťažnosti podstaty, alebo nepriaznivom vývoji jej speňaženia, upreté právo na uplatnenie pohľadávok v konkurze.

Právna oblasť: Konkurz a reštrukturalizácia

Právny inštitút: Zastavenie konkurzného konania pre nedostatok majetku

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 7/2005 Z. z. – § 20 ods. 1, § 102